

### [Valdemar Sørensen.]

bestræber sig for, hvis der er gjort et Misgreb som her, saa vidt muligt at udligne det paa en saadan Vis, at man slipper for at forværre de Forhold og de Stemninger, som er opstaaet, medens Loven hidtil har virket.

Vi erkender fra alle Sider, at den højtærede Finansminister skal have sine Penge, og jeg skal ikke i Dag sige noget imod den Betragtning, at Pengene helst saa længe som muligt skal komme ved en Beskatning, der i det mindste formindsker Underskuddet paa Driftsudgifterne. Hidtil har den højtærede Finansminister jo heller ikke oplevet saadanne Underskud, men jeg erkender, at ingen Menneske og heller ikke den højtærede Minister kan ved Skattelovens Formulering se, hvorledes Fremtiden vil ordne sig blot i de nærmeste Maaned. Men til syvende og sidst er det ikke Spørgsmaalet om et Overskud eller et Underskud paa Driftsudgifterne, der er afgørende. Spørgsmaalet er i det hele og store dette, om ikke dette Synspunkt Overskud eller Underskud maa gaa ind under det fælles Synspunkt at føre Befolkningen igennem hygiejnisk og moralsk og i det Sammenhold, som er nødvendigt, til Forholdene ordner sig bedre; om det ikke er vigtigere end al denne Tale om, hvordan man skal tage Pengene enten paa den ene eller den anden Maade.

Jeg tror, det er langt, langt vigtigere, at man bevarer den inderlige Samfølelse med den Befolkning, der skal leve under Ordningerne. Derfor anbefaler jeg for mit Vedkommende, idet jeg tilsiger mit Partis Medvirkning til Lovforslagets Fremme, en Forhandling om at komme til Rette paa de Punkter, hvor denne Lovgivning hidtil har mødt den største Modstand.

**Hartel:** Ogsaa jeg kunde i og for sig have haft Lyst til at fremsætte nogle kritiske Bemærkninger vedrørende det Misforhold, der ofte er mellem de Kalkuler, der forelægges os, og de faktiske Resultater og den ofte vildledende Karakter af de Oplysninger, vi faar paa finansielle Omraader her i dette Ting; men det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har gjort det meget bedre, end jeg er i Stand til at gøre det, og der er ogsaa den Mulighed, at det bliver mere virkningsfuldt, naar det fremsættes fra hans Side, idet han maa anses for en velvillig Partner i det Arbejde, der foregaar, medens en Kritik fra min Side vel vil blive opfattet som et Udtryk for den obligate Ondskab, der skal præge en Opposition, der staar uden for Regeringssamarbejdet. Men det

faktiske Resultat bliver tilbage, at Finansministeren burde vise os noget mere Hensyn og ikke tage saa let paa de Overslag, han giver os, og som ofte viser sig at have givet meget store Udsving, for øvrigt ofte i Retning af, at Indtægterne er meget større, end de har været anslaaet.

Det er jo meget godt med dette Sorts-syn, men det medfører ogsaa, at Bevillingerne ofte bliver større end strengt nødvendigt. Jeg kan i Grunden sige om den højtærede Finansminister, at han har haft det noget lignende som Spaamanden Kalchas i Iliadens første Sang. Homer skriver om ham: „et lykkeligt Ord har aldrig du talet“, og der er noget om det; vi faar aldrig Indtryk af, at vor Stilling dog er relativt gunstig, og at de Skatter, vi her vedtager, kan give tilstrækkelige Midler. Det har da ogsaa vist sig, at Omsætningsafgiften har indbragt meget større Beløb, end der blev regnet med, da Lovforslaget om den første Gang blev fremsat for dette høje Ting.

Med Hensyn til selve Lovforslaget, idet der nu er sket en Sammenkædning af de forskellige Love, er jeg ikke blind for, at der er visse Fremskridt i Forhold til tidligere. Herunder vil jeg have Lov til at nævne, at der er flere Varer overført til Frilisten, at Importafgiften paa Maskindele og paa Fedtstoffer er faldet bort, og hvad der ikke er nævnt her i Dag, men hvad jeg finder er en heldig Foranstaltning, er, at Parfumebranchen har faaet Lettelse i de midlertidige Afgifter, og det vil vel have Betydning ogsaa for hele Frisørfaget.

Sluttelig er Tøjrabatkortenes Forhøjelse ogsaa et Fremskridt, men der maa jeg give andre ærede Talere Ret, man kan ikke betegne Tøjkortene som et egentligt Element i denne Skattelovgivning, det er nærmere betegnet en rent social Foranstaltning, for ellers skulde Kortene jo blot lyde paa, at Afgiften bortfaldt i visse Tilfælde, medens der her er Tale om et direkte Tilskud for at lette den mindrebedimlede Del af Befolkningen dens Indkøb.

Altsaa, jeg kan godt anerkende disse Forbedringer, men tilbage staar dette, at Omsætningskatten i sig selv er en fordærvelig Skat og navnlig udæskende paa Omraader, hvor den rammer et almindeligt dagligt og nødvendigt Forbrug, og herunder kommer selvfølgelig særlig Manufakturvarerne i Betragtning. Vi har tidligere været Modstandere af denne Skat, og denne Modstand maa vi fortsat opretholde. Det kan være meget godt, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen som Ordfører for Social-